

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11Csp/31/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121264199
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2021:6121264199.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci sporu žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, Mýtna 48, 811 07 Bratislava-mestská časť Staré Mesto, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanému: P. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XXX/XX, B., zastúpený: JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., IČO: 47 445 092, P. Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, o zaplatenie 19.995,59 eura s príslušenstvom a o čiastočnom späťvzati žaloby, takto

r o z h o d o l :

I. Konanie sa v časti o zaplatenie sumy 278,52 eura a v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 202,56 eura od 28.04.2021 do zaplatenia a zo sumy 75,96 eura od 29.07.2021 do zaplatenia z a s t a v u j e .

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 14.241,28 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne

zo sumy 30,48 eura od 21.04.2018 do zaplatenia,
zo sumy 359,64 eura od 21.05.2018 do zaplatenia,
zo sumy 359,64 eura od 21.06.2018 do zaplatenia,
zo sumy 359,64 eura od 21.07.2018 do zaplatenia,
zo sumy 359,64 eura od 21.08.2018 do zaplatenia,
zo sumy 359,64 eura od 21.09.2018 do zaplatenia,
zo sumy 359,64 eura od 21.10.2018 do zaplatenia,
zo sumy 359,64 eura od 21.11.2018 do zaplatenia,
zo sumy 359,64 eura od 21.12.2018 do zaplatenia,
zo sumy 359,64 eura od 21.01.2019 do zaplatenia,
zo sumy 359,64 eura od 21.02.2019 do zaplatenia,
zo sumy 359,64 eura od 21.03.2019 do zaplatenia,
zo sumy 359,64 eura od 21.04.2019 do zaplatenia,
zo sumy 359,64 eura od 21.05.2019 do zaplatenia,
zo sumy 359,64 eura od 21.06.2019 do zaplatenia,
zo sumy 359,64 eura od 21.07.2019 do zaplatenia,
zo sumy 359,64 eura od 21.08.2019 do zaplatenia,
zo sumy 359,64 eura od 21.09.2019 do zaplatenia,
zo sumy 359,64 eura od 21.10.2019 do zaplatenia,
zo sumy 359,64 eura od 21.11.2019 do zaplatenia,
zo sumy 359,64 eura od 21.12.2019 do zaplatenia,
zo sumy 359,64 eura od 21.01.2020 do zaplatenia,
zo sumy 359,64 eura od 21.02.2020 do zaplatenia,
zo sumy 359,64 eura od 21.03.2020 do zaplatenia,
zo sumy 359,64 eura od 21.04.2020 do zaplatenia,
zo sumy 359,64 eura od 21.05.2020 do zaplatenia,
zo sumy 359,64 eura od 21.06.2020 do zaplatenia,

zo sumy 359,64 eura od 21.07.2020 do zaplata,ni,
zo sumy 359,64 eura od 21.08.2020 do zaplata,ni,
zo sumy 359,64 eura od 21.09.2020 do zaplata,ni,
zo sumy 359,64 eura od 21.10.2020 do zaplata,ni,
zo sumy 359,64 eura od 21.11.2020 do zaplata,ni,
zo sumy 359,64 eura od 21.12.2020 do zaplata,ni,
zo sumy 359,64 eura od 21.01.2021 do zaplata,ni,
zo sumy 359,64 eura od 21.02.2021 do zaplata,ni,
zo sumy 359,64 eura od 21.03.2021 do zaplata,ni,
zo sumy 359,64 eura od 21.04.2021 do zaplata,ni,
zo sumy 359,64 eura od 21.05.2021 do zaplata,ni,
zo sumy 359,64 eura od 21.06.2021 do zaplata,ni,
zo sumy 359,64 eura od 21.07.2021 do zaplata,ni,
zo sumy 184,84 eura od 21.08.2021 do zaplata,ni,
a to všetko do 60 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Vo zvyšku sa žaloba z a m i e t a .

IV. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 46 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu upomínaciemu súdu dňa 04.03.2021, postúpenou tunajšiemu súdu dňa 04.05.2021, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 19.995,59 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 20.046,23 eura od 29.08.2018 do 21.08.2020, zo sumy 19.995,59 eura od 22.08.2020 do zaplata,ni, ako aj náhradu trov konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu, spoločnosť VÚB, a.s., poskytol žalovanému na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa XX.XX.XXXX pod číslom úverového účtu XXXXXXXXXXXX a reg. číslom XXXXXXXXXXXXXXXX úver vo výške 25.000,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal uhradiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok. V rozpore so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy dlžník svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky neplnil riadne a včas, čo žalobca preukazuje predloženým výpisom z úverového účtu. Právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu omeškaných úverových splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplata,ni. Nakoľko žalovaný napriek písomnej výzve právneho predchodcu žalobcu svoj dlh z titulu omeškaných úverových splátok nezaplatil, právny predchodca žalobcu v súlade so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy a v súlade so Všeobecnými obchodnými podmienkami vyhlásil ku dňu 09.08.2018 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplata,ni dlžnej sumy bolo žalovanému doručené dňa 21.08.2018 v súlade so Všeobecnými obchodnými podmienkami. Nakoľko žalovaný v poskytnutej 7-dňovej lehote od doručenia oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru dlžnú sumu nezaplatil, voči právnenmu predchodcovi žalobcu sa tak od 29.08.2018 dostal do omeškania so zaplata,ni dlžnej sumy spolu s príslušenstvom. Na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou VÚB, a.s. ako postupcom a spoločnosťou žalobcu ako postupníkom dňa 14.02.2020 a Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 08.07.2020 bola pohľadávka voči žalovanému z titulu nezaplateného úveru na základe úverovej zmluvy postúpená žalobcovi ako postupníkov, o čom bol žalovaný upovedomený písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky v súlade s § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Výška postúpenej pohľadávky bola postupcom vyčíslená ku dňu 01.07.2020. Žalovaný bol vyzvaný právnym zástupcom žalobcu na zaplata,ni dlžnej sumy z titulu nesplateného úveru. Po dátume vyčíslenia postúpenej pohľadávky žalovaný zaplatil na úhradu svojho dlhu sumu 50,639999999999 eura, ktorá bola započítaná na úhradu dlžnej istiny úveru. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje voči žalovanému len časť postúpeného nároku vo výške nesplatenej dlžnej istiny úveru vo výške 19.995,59 eura, spolu s príslušenstvom, ktorú žalovaný žalobcovi napriek predžalobnej upomienke nezaplatil.

3. Žalovaný sa k žalobe vyjadril v tom zmysle, že neuznáva žalobcom uplatnený návrh v celom rozsahu. Žalovaný poukazoval na to, že žalobca v žalobnom návrhu neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta, a to s poukazom na § 7 ods. 1 a § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný ďalej uviedol, že zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona, čo má za následok, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov. Zmluva neobsahuje údaj o celkovej výške úveru podľa § 9 ods. 2 písm. g) zákona a v zmluve je uvedená nesprávna RPMN v neprospech spotrebiteľa. Žalovanému bol okamžite započítaný poplatok vo výške 500,- eur, čo vyplýva z výpisu z účtu žalovaného, pričom v zmluve je uvedený nesprávny údaj 25.000,- eur, má to rovnaké následky ako keby v zmluve údaj o celkovej výške úveru nebol uvedený vôbec. Táto nesprávna celková výška úveru má v konečnom dôsledku za následok, že v zmluve je uvedená nesprávna výška RPMN a to v neprospech spotrebiteľa, keďže výpočet RPMN závisí od celkovej výšky úveru. Podľa názoru žalovaného zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, pretože neobsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona. Žalovaný poukazoval na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 8Co/49/2019 zo dňa 26.08.2019. Podľa názoru žalovaného zo strany právneho predchodcu žalobcu neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalobca nepredložil doručku k žiadnej z predložených upomienok a zároveň ani jedna z predložených upomienok nepredstavuje výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru upravuje ustanovenie § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Zo systematického zaradenia týchto ustanovení v Občianskom zákonníku ako aj logického výkladu vyplýva, že zákonodarca vyžaduje jednoznačne 2 úkony, prvým úkonom je výzva v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a druhým úkonom je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Žalovaný pritom poukazoval na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp.zn. 10Co/84/2018 zo dňa 26.04.2018. Keďže žalobca nepredložil výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nepreukázal splnenie podmienok pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu. Z uvedeného dôvodu žalobca nemá nárok na splátky zročné po vyhlásení rozsudku. Žalovaný ďalej poukazoval na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, a to rozsudok sp.zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28.03.2018 a uznesenie sp.zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky, a to kumulatívne. Žalovaný tiež poukazoval aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/151/2018 zo dňa 08.01.2019. Keďže žalobca nepreukázal platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti a existenciu výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, nepreukázal logicky ani lehotu 90 dní, a preto neboli splnené podmienky v zmysle citovaného zákonného ustanovenia a žalobca nemá v konaní aktívnu vecnú legitimáciu.

4. Žalobca v replike uviedol, že svoju aktívnu legitimáciu v spore preukazuje oznámením o postúpení pohľadávky, ktoré bolo žalovanému zaslané doporučené pod číslom zásielky RF252561253SK, čo preukazuje podacím hárkom. Zásielka s oznámením o postúpení pohľadávky bola zasielaná doporučené do dispozičnej sféry žalovaného. Takýto postup preukázania aktívnej legitimácie je podľa žalobcu plne v súlade s právnymi predpismi a súdnou praxou bežne akceptovateľný, pričom odkazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Obo 210/01 zo dňa 11.06.2003. Nakoľko predmetom žaloby je zaplatenie bankovej pohľadávky, za účelom preukázania aktívnej legitimácie žalobca súdu predložil aj výzvy právneho predchodcu, banky. Predloženými výzvami, doručovanými žalovanému na adresu, ktorú uviedol v zmluve o úvere, preukazuje žalobca splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. V súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Podmienky požadovanej predčasnej splatnosti úveru (okamžitá splatnosť úveru) zo strany veriteľa“ vyhlásil ku dňu 10.08.2018 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo žalovanému doručené dňa 21.08.2018 v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Doručovanie a vyhlásenia klienta“. Pred samotným vyhlásením predčasnej splatnosti bol zároveň žalovaný vyzvaný na úhradu omeškaných splátok, a to výzvou zo dňa 02.07.2018 označenou ako „Tretia upomienka“. Predmetná výzva bola žalovanému doručovaná dňa 02.07.2018 pod číslom zásielky RE526914358SK, čo žalobca preukazuje predloženým podacím hárkom (dátum odoslania je zrejmý z podacieho hárku - na ľavej strane z boku). Žalobca ďalej uviedol, že právny predchodca vyzval žalovaného na zaplatenie peňažného dlhu pred postúpením pohľadávky. Žalovaný napriek písomnej výzve svoj dlh nezaplatil a do omeškania s jeho zaplatením sa dostal viac ako 90 kalendárnych dní, čo vyplýva aj z predloženého výpisu z účtu. Týmto boli splnené zákonné predpoklady pre platné postúpenie bankovej pohľadávky podľa § 92 ods.

8 zákona o bankách. Žalobca ďalej uviedol, že žalovaným namietaná bezúročnosť úveru je v tomto prípade irelevantná, nakoľko žalobca si v tomto konaní uplatňuje len svoj nárok na zaplatenie istiny so zákonným úrokom z omeškania, t.j. neuplatňuje si nárok na úroky ani poplatky. V rámci podania zo dňa 22.06.2021 žalobca doplnil, že pokiaľ ide o skúmanie bonity žalovaného, v prílohe žaloby predložili dokumenty právneho predchodcu, z ktorých vyplýva, že pred uzavretím zmluvy žalovaný poskytol podrobné informácie o svojom zamestnaní, výške príjmu, o svojich záväzkoch a ďalšie podrobné informácie, ktoré sú zrejmé zo strán 11-16 predmetnej prílohy označenej ako „Žiadosť o flexipôžičku“, pričom pravdivosť uvedených údajov potvrdil žalovaný svojim podpisom.

5. Žalovaný sa v duplike vyjadril v tom zmysle, že relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka za predpokladu, že postúpenie pohľadávky prebehlo v súlade so zákonom. Rozhodnutie Najvyššieho súdu zo dňa 11.06.2003 sp.zn. 4 Obo 210/01 je už dávno prekonané. Žalobca preukazuje splnenie podmienok v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách odkazom na tretiu upomienku, táto upomienka neobsahuje žiadny text, ktorý by dlžníka upozorňoval na možnosť postúpenia pohľadávky, táto upomienka predstavuje výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a nie výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Rovnako tiež ani výzva na predčasné splatenie úveru nie je výzvou v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách (pričom žalovaný poukazoval na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 08.01.2019 sp. zn. 3Co/151/2018) a tiež neobsahuje žiadny text, ktorý by dlžníka upozorňoval na možnosť postúpenia pohľadávky, ide teda o oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka a nie o výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Podľa názoru žalovaného za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno považovať výzvu pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti ani oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, keďže neobsahujú upozornenie na postup v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, čo potvrdzuje rozsudok Krajského súdu Košice zo dňa 21.05.2020 sp.zn. 1Co/301/2019. Keďže podľa názoru žalovaného právny predchodca žalobcu nepostupoval pri skúmaní bonity s odbornou starostlivosťou, nebol oprávnený požadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, a preto vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je potrebné považovať za neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka a keďže došlo k postúpeniu tzv. živého úveru, postúpenie pohľadávky je neplatný právny úkon, keďže v rozpore s ustanovením § 17 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch sa postúpila pohľadávka, ktorá nebola po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa nestala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Žalovaný ďalej uviedol, že vyhlásenie veriteľa o predčasnej splatnosti dlhu je jednostrannou zmenou zmluvných podmienok, ktorá, ako vyplýva z poslednej judikatúry Súdneho dvora EÚ (rozsudok vo veci C-92/11, RWE Vertrieb AG vs. Verbraucher Zentrale Nordrhein - Westfalen a ďalšie) má byť nevyhnutne odôvodnená. V tejto súvislosti žalovaný uvádza, že tretiu upomienku ako aj výzvu na predčasné splatenie úveru treba považovať pre neurčitosť v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka za neplatné právne úkony, keďže v nich nie je jednoznačne uvedené pre omeškание s ktorou mesačnou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. V takom prípade žalobca nepreukázal splnenie podmienok v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a zároveň, tiež došlo k postúpeniu tzv. živého úveru, keďže neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Záverom navrhol žalovaný, aby súd žalobu zamietol a priznal mu nárok na náhradu trov konania.

6. Žalobca ako dôkazy predložil Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ zo dňa 19.10.2015, Štatút benefitu „Odmena za vernosť“, Žiadosť o flexipôžičku - bezúčelová zo dňa XX.XX.XXXX, Oznámenie o splnení obchodných podmienok pre čerpanie Flexipôžičky zo dňa 19.10.2015, Dodatok k tiketu pre refinancovanie úverov zo dňa 19.10.2015, žiadosť o zaslanie, Európske informácie o spotrebiteľskom úvere týkajúce sa konverzie dlhu, Údaj o hodnote RPMN, Spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu, fotokópiu OP, avíza o zadaní platby, e-mail zo dňa 16.10.2015, Rozhodnutie MVSR zo dňa 02.04.2014, Zoznam dokladov k Flexipôžičke, Informáciu finančného sprostredkovateľa k dojednávaniu poisteniu, Podací hárok, Všeobecné obchodné podmienky VÚB, a.s., výpis z účtu, Tretiu upomienku - pokus o zmier zo dňa 02.07.2018, Poštový podací hárok, Prílohu k Zmluve o postúpení pohľadávok, Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 09.07.2020, Výzvu na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 10.08.2018, kópiu doručenky, Výzvu na zaplatenie pohľadávky zo dňa 17.02.2021.

7. Žalovaný dôkazy nepredložil ani neoznačil.

8. V rámci podaní doručených súdu dňa 22.06.2021 a dňa 04.08.2021 zoberal žalobca žalobu späť v časti o zaplatenie sumy celkom 278,52 eura (202,56 eura + 75,96 eura), ako aj v časti úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 202,56 eura od 28.04.2021 do zaplatenia a zo sumy 75,96 eura od 29.07.2021 do zaplatenia, a to z dôvodu, že žalovaný v priebehu konania dňa 27.04.2021 zaplatil sumu 202,56 eura a dňa 28.07.2021 sumu 75,96 eura.

9. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

10. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

11. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatí žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

12. Súd v súlade s citovanými ustanoveniami konanie vo vyššie uvedenej časti (odsek 8.) vo výroku I. zastavil, keď žalovanému boli späťvzatia žaloby doručené, pričom voči nim nenamietal.

13. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

14. Súd vo veci vykonal dokazovanie vyššie citovanými listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, keď pojednával v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu a právneho zástupcu žalovaného, ktorí svoju neprítomnosť ospravedlnili a súhlasili s pojednávaním v ich neprítomnosti (na čl. 113 a 115), pričom súd zistil nasledovný skutkový stav:

15. Medzi Všeobecnou úverovou bankou, a.s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa XX.XX.XXXX uzavretá Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“, na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi spotrebiteľský úver za účelom splatenia spotrebiteľských úverov vo výške 25.000,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 107-ich mesačných splátkach vrátane poistného vo výške 359,64 eura. Ročná úroková sadzba bola dojednaná vo výške 8,90%, RPMN vo výške 9,85%, priemerná hodnota RPMN bola uvedená vo výške 10,07%. Výška poplatku za poskytnutie úveru bola dojednaná vo výške 500,- eur. Celkové náklady spotrebiteľa boli uvedené vo výške 11.815,35 eura a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vo výške 36.815,35 eura. Dátum splatnosti prvej splátky bol dojednaný na 20.11.2015 a poslednej na 20.09.2024. Treťou upomienkou zo dňa 02.07.2018 vyzval právny predchodca žalobcu žalovaného k úhrade dlžnej sumy, s upozornením na možnosť zosplatenia úveru. Výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 10.08.2018 právny predchodca žalobcu žalovanému oznámil, že bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru, ktorá výzva bola žalovanému doručená dňa 21.08.2018. Zmluvou o postúpení pohľadávok bola pohľadávka dňa 08.07.2020 postúpená zo spoločnosti Všeobecná úverová banka, a.s. na spoločnosť žalobcu. Žalovaný na uvedenú zmluvu zaplatil (vychádzajúc z nepopretého, a preto nesporného, skutkového tvrdenia žalobcu v spojení s výpisom z účtu na čl. 32) celkom sumu 10.758,72 eura, z toho sumu 10.429,56 eura (359,64 eura x 29) do vyhlásenia predčasnej splatnosti, a následne dňa 21.08.2020 sumu 50,64 eura, dňa 27.04.2021 sumu 202,56 eura a dňa 28.07.2021 sumu 75,96 eura.

16. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

17. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

18. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

19. Podľa § 499 OBZ, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

20. Podľa § 502 ods. 1 a 2 OBZ, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške. (1) Pri pochybnostiach sa predpokladá, že dojednaná výška úrokov sa týka ročného obdobia. (2)

21. Podľa § 52 ods. 1 a 2 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (1) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. (2)

22. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

23. Podľa § 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), na účely tohto zákona sa rozumie
d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,
h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,
i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

24. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:
f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

25. Podľa § 7 ods. 1 a 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. (1) Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom. (2)

26. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) a d) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak
b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

27. Podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

28. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

29. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

30. Podľa § 524 ods. 1 a 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. (1) S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. (2)

31. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (ďalej len „ZoB“) (v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu^{87ac}) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.^{87ad}) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

32. Medzi stranami nebolo sporným, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola dňa 19.10.2015 uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, na ktorú žalovaný zaplatil celkom sumu 10.758,72 eura. Sporným zostalo, či zmluva obsahuje všetky náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, či došlo k predčasnému zosplateniu úveru, akým spôsobom bola overená bonita žalovaného pred uzavretím zmluvy, ako aj aktívna vecná legitímácia žalobcu.

33. Právny vzťah založený predmetnou úverovou zmluvou je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ, zákona č. 129/2010 Z.z., zákona č. 250/2007 Z.z.), keďže právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože mu bol poskytnutý úver za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. V zmysle zásady

lex specialis derogat legi generali má potom špeciálna právna úprava, ktorou je zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako i ustanovenie § 52 a nasl. OZ, prednosť pred všeobecnou právnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník, a je preto nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi zmluvy posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch a zákona o ochrane spotrebiteľa.

34. Právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli zmluvu o úvere, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. d) ZoSÚ, na základe uzatvorenej zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému spotrebiteľský úver a žalovaný sa zaviazal vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Keďže zmluva má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) ZoSÚ, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy). Pokiaľ ide o tvrdenie žalovaného, že mu bol okamžite započítaný poplatok vo výške 500,- eur, z ktorého dôvodu nie je v zmluve uvedená správna výška úveru, a chýba preto údaj v zmysle § 9 ods. 2 písm. g) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), s týmto sa súd nestotožnil, pretože z avíz o zadaní platby je zrejmé, že žalovanému bola najskôr poskytnutá celá suma úveru a až následne došlo k zaplateniu poplatku za dojednanie úveru. Prístupujúc ku skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy však súd zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) správny údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Tento je uvedený vo výške 36.815,35 eura, avšak správne mal byť vo výške 38.981,48 eura (359,64 eura x 107 + 500,- eur). Súd mal za to, že pri výpočte bolo potrebné vychádzať z výšky splátky vrátane poplatku za poistenie (viď § 2 písm. i) a g) ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), pretože poistenie nebolo individuálne dojednané, pričom žalovaný nemal možnosť uzavrieť zmluvu bez poistenia (viď formulácia textu v čl. 8. zmluvy, v zmysle ktorej dlžník podpisom zmluvy zároveň automaticky súhlasí s poistením schopnosti splácať úver). Ďalej súd zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) riadne uvedenú RPMN, keď tento údaj je uvedený vo výške 9,85%, avšak táto hodnota nebola určená správne. Súd pre výpočet použil vzorec podľa prílohy č. 2 ZoSÚ, pričom správny údaj o výške RPMN je podľa tohto výpočtu 11,50%. Súd mal za to, že pri výpočte bolo potrebné vychádzať z výšky splátky vrátane poplatku za poistenie, a to z už vyššie uvedeného dôvodu, ako aj z poplatku za poskytnutie úveru. Ďalej zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Doba trvania zmluvy je uvedená spôsobom „do splatenia všetkých záväzkov dlžníka podľa tejto zmluvy“, čo nie je naplnením zákonného ustanovenia. Uvedené ustanovenie vyžaduje presnú špecifikáciu, t.j. či je zmluva uzatvorená na dobu neurčitú, alebo na dobu určitú (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 23Co/130/2017 zo dňa 08.01.2018).

35. Vo vyššie uvedenom prípade sa spotrebiteľský úver poskytnutý právnym predchodcom žalobcu žalovanému považuje v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) a d) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) za bezúročný a bez poplatkov, keďže v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie sú uvedené niektoré údaje vyžadované zákonom a je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa (správny údaj je vyšší).

36. Zároveň súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, že veriteľ pri poskytnutí úveru konal s odbornou starostlivosťou (§ 7 ods. 1 ZoSÚ), pričom bol pred uzavretím zmluvy povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, keď mal brať do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru, pričom za hrubé porušenie povinnosti sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez relevantných údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov. Hoci v Žiadosti o flexipôžičku sa uvádzajú údaje o refinancovaných úveroch a príjme žalovaného, uvedené nie je postačujúce, pretože žalobca v rozpore s ustanovením § 11 ods. 2 ZoSÚ najmä nepreukázal (ani netvrdil), že by veriteľ zisťoval ďalšiu úverovú zaťaženosť žalovaného prostredníctvom príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch. Zároveň zo žiadosti vyplýva, že veriteľ si za účelom posudzovania bonity od žalovaného nevyžiadal dostatočné doklady preukazujúce jeho príjmy a výdavky, keď podľa žiadosti vyžadoval od žalovaného iba doklad totožnosti, druhý doklad totožnosti a doklad o priznaní sociálnej dávky dlhodobého charakteru. Veriteľ

ani riadne nezisťoval relevantné výdavky žalovaného, keď okrem výšky splátok refinancovaných úverov sa iné, a to ani nevyhnutné (bývanie, strava, atď.), mesačné výdavky neuvádzajú.

37. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje, avšak táto povinnosť nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečiť ďalšie primerané a objektívne zisťiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Veriteľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet, a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t.j. konkrétne príjmy, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť, stravu, príp. nezaopatrené deti). Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t.j. vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Zákonnú podmienku uvedenú v § 7 ods. 1 ZoSÚ, t.j. „s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ je potrebné vykladať tak, že nepostačuje zo strany spotrebiteľa len uvedenie výšky príjmov a výdavkov, ale od veriteľa sa vyžaduje, aby poskytnuté informácie analyzoval a vyhodnocoval. Pri získavaní relevantných informácií pritom veriteľ musí vychádzať nielen z informácií dodaných spotrebiteľom (ktoré majú byť aj preukázané relevantnými listinami), ale aj z informácií, ktoré veriteľ získava z iných dostupných zdrojov, tak aby získal objektívny obraz o finančnej situácii spotrebiteľa.

38. Veriteľ vyššie uvedeným spôsobom nepostupoval (keď posudzoval schopnosť žalovaného splácať úver bez riadnych údajov o jeho výdavkoch a bez dokladov o nich a najmä bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch), čím hrubým spôsobom porušil svoje povinnosti stanovené v § 7 ods. 1 ZoSÚ. Uvedený postup riadneho posudzovania schopnosti žalovaného splácať úver bol namiesto o to viac, že úverom od právneho predchodcu žalobcu boli refinancované tri skoršie úvery žalovaného, čo samo o sebe nesvedčí o bonite žalovaného, práve naopak. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ sa úver považuje v zmysle § 11 ods. 2 ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov a zároveň veriteľ nebol oprávnený vyžadovať od žalovaného jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Súd pritom poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/2/2019-106 zo dňa 27.11.2019, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/171/2016 zo dňa 27.10.2016, rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 9CoCsp/77/2020-130 zo dňa 28.07.2021.

39. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobca nemá (ani nemal) nárok na zaplatenie úroku z úveru, poplatku za poskytnutie úveru, poplatkov za poistenie, ani žiadnych iných poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutej sumy úveru po odrátaní plnenia zo strany žalovaného, pričom všetky platby žalovaného bolo potrebné započítať výlučne na istinu úveru. K poplatku za poistenie súd ešte uvádza, že zo zmluvy a jej spoločných ustanovení nie je možné vyvodiť záver, že bola uzatvorená konkrétna poistná zmluva so základnými obsahovými náležitosťami v zmysle § 788 ods. 2 OZ (výška poistného plnenia, výška poistného, splatnosť poistného, stanovenie, či ide o jednorazové alebo bežné poistné, poistná doba, údaj o tom, či sa oprávnená osoba bude podieľať na výnosoch poisťovateľa a akým spôsobom, vymedzenie práv a povinností zmluvných strán, výška odkupnej hodnoty). Predovšetkým pre poistnú zmluvu je v zmysle § 791 ods. 1 OZ predpísaná písomná forma a žalobca žiadnu písomnú poistnú zmluvu so základnými náležitosťami (tzv. zákonné minimum) súdu nepredložil. Žalobca tak nepreukázal existenciu poistnej zmluvy, z ktorej by mu vyplýval nárok na už zaplatené poistné, preto je potrebné zaplatenú čiastku započítať na istinu.

40. Hoci žalobca preukázal doručenie Výzvy na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 10.08.2018 žalovanému (doručenka na rube č.l. 39), nepreukázal, že by predtým bola žalovanému doručená listina upozorňujúca ho na možnosť predčasného zosplatenia úveru v zmysle § 53 ods. 9 OZ, a síce Tretia upomienka zo dňa 02.07.2018. Doručenie tejto výzvy žalovanému je pritom predpokladom pre záver o platnosti predčasného zosplatenia úveru, keďže pred predčasným zosplatením úveru je potrebné spotrebiteľa upozorniť na takúto možnosť, čo predpokladá doručenie mu takéhoto upozornenia. Žalobca v konaní predložil Poštový podací hárok (č.l. 34), avšak nepreukázal, že toto upozornenie pred zosplatením bolo žalovanému aj skutočne doručené a stalo sa teda účinným. Upozornenie o možnosti vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru je listinou vedúcou k závažnému právnomu úkonu, a preto je dôvodné ju doručovať doporučene, prípadne do vlastných rúk, v ktorom prípade by veriteľ disponoval doručenkou alebo inou listinou od pošty o doručení predmetnej zásielky (porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 25Co/217/2019-74 zo dňa 31.03.2020). Súd dodáva, že predčasné zosplatenie úveru je však najmä vylúčené s prihliadnutím na ustanovenie § 11 ods. 2 ZoSÚ.

41. V tu prejednávanom prípade sa teda spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, a preto žalobca nemá nárok na zaplatenie úroku z úveru, ani žiadnych poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutej sumy úveru po odrátaní plnenia zo strany žalovaného. Keďže žalovaný z poskytnutého úveru vo výške 25.000,- eur uhradil celkom sumu 10.758,72 eura, nevrátená zostáva istina vo výške 14.241,28 eura.

42. Splátky úveru boli splatné do 20. dňa v mesiaci, pričom prvá splátka bola splatná dňa 20.11.2015. Vychádzajúc z toho, že poskytnutý úver vo výške 25.000,- eur je bezúročný a bez poplatkov, z výšky splátky 359,64 eura, zo splatnosti splátok 20. deň v mesiaci s prvou splátkou splatnou dňa 20.11.2015, žalovaný mal povinnosť vrátiť sumu úveru v 70 splátkach splatných vždy 20. dňa v mesiaci počínajúc 20.11.2015 a končiac 20.08.2021, z toho 69 splátok vo výške 359,64 eura a poslednú splátku dňa 20.08.2021 vo výške 184,84 eura, keď $69 \times 359,64 \text{ eura} + 184,84 \text{ eura} = 25.000,- \text{ eur}$. Z uvedeného vyplýva, že hoci žalobca nebol oprávnený úver mimoriadne zosplatiť (§ 11 ods. 2 veta prvá ZoSÚ) a ani tak účinne neurobil (pre nedodržanie § 53 ods. 9 OZ), skoršia splatnosť ku dňu 20.08.2021 nastala z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a potreby celú splátku považovať za splátku istiny. Súd pritom podporne poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 25Co/238/2018-111 zo dňa 12.11.2019, v ktorom odvolací súd uzavrel, že „v prípade bezúročnosti a bez poplatkovosti úveru teda predstavuje dojednaná splátka v celej svojej výške istinu. Spotrebiteľ je potom povinný uhrádzať dojednané splátky v dohodnutých lehotách splatnosti, avšak nakoľko je povinný uhradiť iba istinu, je povinný uhrádzať splátky len do doby, kedy dosiahnu poskytnutú peňažnú sumu, teda sa skracuje konečná splatnosť úveru.“

43. Vzhľadom na vyššie uvedené nebolo možné konštatovať, že splatnosť celého úveru ešte nenastala, a preto súd vo výroku II. rozsudku zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi zostávajúcu nevrátenú splatnú istinu úveru vo výške 14.241,28 eura (25.000,- eur - 10.758,72 eura). V sume 10.758,72 eura boli pritom uhradené splátky splatné od 20.11.2015 do 20.03.2018 každá vo výške 359,64 eura (29 splátok) a časť splátky splatnej dňa 20.04.2018 vo výške 329,16 eura. Neuhradené potom zostali: časť splátky splatnej dňa 20.04.2018 vo výške 30,48 eura (359,64 eura - 329,16 eura), splátky splatné v období od 20.05.2018 do 20.07.2021 každá vo výške 359,64 eura (39 splátok) a splátka splatná dňa 20.08.2021 vo výške 184,84 eura.

44. Keďže žalovaný peňažný záväzok včas a riadne nesplnil, vznikol žalobcovi nárok požadovať od žalovaného popri plnení istiny vo výške 14.241,28 eura i úrok z omeškania, pretože ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu. Žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením jednotlivých splátok istiny nasledujúci deň po ich splatnosti (keď k predčasnému zosplateniu spotrebiteľského úveru nedošlo), od ktorého dňa má žalobca nárok na úrok z omeškania až do zaplatenia a vo zvyšnej časti úroku z omeškania súd žalobu zamietol. S poukazom na § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. má žalobca nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o 5 percentuálnych bodov viac ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, teda odo dňa nasledujúceho po splatnosti tej-ktorej priznanej splátky do zaplatenia. Keďže v období od 16.03.2016 až doposiaľ bola základná úroková sadzba určená ECB vo výške 0,00%, súd priznal žalobcovi úrok z omeškania pri jednotlivých splátkach vo výške 5% ročne.

45. Podľa § 232 ods. 2 až 4 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. (2) Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. (3) Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia. (4)

46. Vzhľadom na výšku istiny s príslušenstvom, ku ktorej zaplateniu zaviazal súd žalovaného, určil súd žalovanému na plnenie primerane dlhšiu lehotu 60 dní od právoplatnosti rozsudku. Súd dodáva, že okrem toho, že žalovaný o možnosť plnenia v splátkach ani nežiadal a nepreukázal k tomu dôvody, nebolo by v tu prejednávanvej veci povolenie splácania dlh v splátkach ani možné. Vzhľadom na ustálenú súdnu prax splatenia dlhu v prípade povolenia splátok v lehote 3 rokov od právoplatnosti rozsudku a s poukazom na výšku istiny by najnižšia možná splátka žalovaného musela predstavovať sumu cca 400,-

eur mesačne, ktorá výška splátky však s prihliadnutím na platobnú históriu úveru nie je v možnostiach žalovaného.

47. Súd sa nestotožnil s argumentáciou žalovaného, že žalobca nie je v konaní aktívne legitimovaným z dôvodu neplatného postúpenia pohľadávky. Súd mal za to, že k platnému postúpeniu pohľadávky došlo, a to z nasledovných dôvodov.

48. Zákonnými podmienkami platného postúpenia pohľadávky v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB je nepretržité omeškanie klienta so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke v trvaní dlhšie ako 90 kalendárnych dní po tom, čo bol písomne vyzvaný bankou na plnenie, pričom tieto musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Súd mal za to, že Výzvu na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 10.08.2018, doručenú žalovanému dňa 21.08.2018, možno nepochybné považovať za výzvu banky vyžadovanú ustanovením § 92 ods. 8 ZoB. Súd pritom poukazuje na skutočnosť, že zákon ako podmienku pre platné postúpenie nevyžaduje konkrétnu formu výzvy, a preto výzvu na predčasné splatenie úveru je možné akceptovať, pričom iný prístup by bol formalistický. Zároveň zákon nevyžaduje ani konkrétne znenie výzvy, resp. nevyžaduje, aby výzva na zaplatenie bola spojená s výslovným upozornením o následnom postúpení pohľadávky v prípade nezaplatenia, a preto nemožno takéto znenie výzvy od banky ako postupcu vyžadovať, keďže jej to zákon neukladá. Zároveň bola aj zachovaná lehota 90 dní, keďže k postúpeniu pohľadávky došlo ku dňu 08.07.2020, a teda až po uplynutí 90 dní od doručenia výzvy žalovanému dňa 17.08.2018.

49. Súd sa nestotožnil s argumentáciou žalovaného, že spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými, keďže takýto výklad z citovaného ustanovenia nevyplýva. Súd pritom podporne poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 25Co/8/2019-207 zo dňa 29.10.2019, v ktorom odvolací súd uzavrel, že „už podľa doslovného znenia prvej vety § 92 ods. 8 ZoB platí, že ak je klient banky napriek jej písomnej výzve nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku, môže banka svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe. Z gramatického výkladu tohto ustanovenia je zrejmé, že formulácia „tomuto záväzku“ je mužského rodu a vzťahuje sa k pojmu „peňažný záväzok“, s ktorého časťou je dlžník v omeškaní. Banka je teda podľa citovaného ustanovenia oprávnená postúpiť celú pohľadávku zodpovedajúcu záväzku, s ktorého čo len časťou je dlžník v omeškaní. Už samotný jazykový výklad tohto ustanovenia teda svedčí proti záveru, že by banka bola oprávnená postúpiť len tú časť peňažného záväzku, s ktorou je dlžník v omeškaní. To potom ale nevyhnutne vedie k záveru, že z citovaného ustanovenia nevyplýva, že by celá postupovaná pohľadávka musela byť splatná v čase jej postúpenia.“

50. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky z úverového vzťahu a žalobca je v konaní aktívne vecne legitimovaným.

51. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

52. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (1) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. (2)

53. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

54. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

55. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (2)

56. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd aplikoval ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP a § 256 ods. 1 CSP, keď žalovaný procesne zavinil zastavenie konania v časti istiny 278,52 eura (keďže po podaní žaloby zaplatil na zmluvu uvedenú sumu, z ktorého dôvodu bol žalobca nútený zobrať žalobu v tejto časti späť), pričom zo zvyšnej časti bola žalobcovi priznaná suma 14.241,28 eura s príslušenstvom, z čoho vyplýva hrubý úspech žalobcu 73% a hrubý úspech žalovaného 27%, a teda konečný čistý úspech žalobcu je 46% (73 - 27). To v konečnom dôsledku znamená nárok žalobcu voči žalovanému na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 46%, o čom súd rozhodol vo výroku IV. rozsudku. V konaní pritom nebol tvrdený a súd sám nezistil žiaden dôvod na aplikáciu ustanovenia § 257 CSP. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. a), m) CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).